

ՀԵՅՆԷ-ից

«Du bist, wie eine Blume,
So hold und schön und rein...»

Դու մի ծաղիկ ես անբիծ,
Պարկեշտ, ազնիւ ու սիրուն.
Քեզ նայելիս՝ մի թախիծ
Պաշարում է ինձ թաղուն:

Ես կ'ուզէի, թանկազին,
Դընել ձեռքըս քո զրլիսին
Եւ աղօթել, որ այդպէս
Միշտ անարատ պահպանւես:

ԶԳՈՅԾ

(Է Կ Ս Պ Բ Օ Մ Պ Յ)

Զ. ԲԱՆՈՒՂԵԱՆԻ

Փռեք—դա մի բարձր սար է,
Վեր ելնելը շատ դժուար է,
Ասուած չ'անի որ սպլթաքիս,
Էլ փրկելը անհրնար է:
